

Besluit

Geschilbesluit USG / TenneT

Ons kenmerk : ACM/UIT/544310
Zaaknummer : ACM/20/039723

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 51, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 op de aanvraag tot geschilbeslechting van Utility Support Group B.V. over het door TenneT TSO B.V. niet in beheer en in eigendom nemen van het 150 kV-net van Utility Support Group B.V.

1 Verloop van de procedure

1. Op 7 april 2020 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: de ACM) een aanvraag tot geschilbeslechting als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) ontvangen van Utility Support Group B.V. (hierna: USG). Het betreft een geschil met netbeheerder TenneT TSO B.V. (hierna: TenneT).
2. Op 29 april 2020 heeft de ACM aan TenneT verzocht om te reageren op de geschilaanvraag. De zienswijze is vervolgens op 4 juni 2020 door TenneT ingediend.
3. Vervolgens heeft de ACM schriftelijk enkele vragen gesteld, waarna op 25 augustus 2020 ten kantore van de ACM een hoorzitting plaats heeft gevonden. De ACM heeft het verslag van deze hoorzitting vervolgens op 18 september 2020 aan partijen verstuurd.

2 Het geschil

4. USG wil de eigendom en het beheer van haar 150 kV-net overdragen aan TenneT als beheerder van het landelijk hoogspanningsnet. Sinds januari 2019 zijn USG en TenneT in overleg over de overname van de 150 kV-infrastructuur op het Chemelot-terrein. Dit overleg heeft echter tot op heden niet tot overeenstemming geleid. TenneT heeft vooralsnog geweigerd de eigendom en beheer van het net van USG over te nemen. In dit geschil staat de vraag centraal of TenneT in strijd heeft gehandeld met de op haar rustende verplichtingen uit de E-wet en de daarop gebaseerde regelgeving door te weigeren het 150 kV-net op het industrieterrein Chemelot in eigendom en beheer te nemen.

3 Feiten

5. Op grond van de door partijen geleverde stukken en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gebracht stelt de ACM de volgende feiten en omstandigheden vast.
6. USG is de eigenaar en beheerder van het net op het industrieterrein Chemelot te Geleen en heeft daarvoor geen ontheffing als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de E-wet. Dit net omvat mede de 150kV-infrastructuur op het Chemelot-terrein met de verbindingen tussen het TenneT-station Graetheide en een viertal schakelstations van USG, te weten Oude Postbaan, Swentibold, Neerbeek en Kerensheide. Het schakelstation Kerensheide is niet rechtstreeks met het TenneT-station verbonden, maar door middel van verbindingen met de overige drie schakelstations. Achter de schakelstations bevinden zich transformatoren en 30/10 kV-infrastructuur waarop een groot aantal afnemers zijn aangesloten. Via het schakelstation Kerensheide wordt een warmtekrachtcentrale van RWE ingevoed.

4 Wettelijk kader

7. Artikel 1, eerste lid, van de E-wet bepaalt, voor zover van belang, het volgende:

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

[...]

i. Net: één of meer verbindingen voor het transport van elektriciteit en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel –en onderstations en andere hulpmiddelen, behoudens voor zover deze verbinding en hulpmiddelen onderdeel uitmaken van de directe lijn of liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer;

j. landelijk hoogspanningsnet: het net, bedoeld in artikel 10, eerste lid;

8. Artikel 10 van de E-wet bepaalt, voor zover van belang, het volgende:

1 Het landelijk hoogspanningsnet omvat de netten die bestemd zijn voor transport van elektriciteit op een spanningsniveau van 110 kV of hoger en die als zodanig worden bedreven, met uitzondering van het net op zee, en landsgrensoverschrijdende netten met wisselstroom.

2 Onze Minister wijst op verzoek een naamloze of een besloten vennootschap voor tien jaar als netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet aan. Bij het verzoek wordt een besluit van de Autoriteit Consument en Markt overgelegd waaruit blijkt dat is voldaan aan het bepaalde bij of krachtens artikel 10a, vierde lid, en 10b.

[...]

9 Degene aan wie een ander net toebehoort dan het landelijk hoogspanningsnet of een landsgrensoverschrijdend net, wijst voor het beheer van dat net een of meer naamloze of besloten vennootschappen als netbeheerder aan.

10 Een aanwijzing als bedoeld in het negende lid geldt voor een periode van tien jaar, te rekenen vanaf de dag waarop Onze Minister heeft ingestemd met de aanwijzing op grond van artikel 12, tweede lid.

11 Degene aan wie een net toebehoort, handelt als beheerder van dat net, indien daarvoor geen beheerder is aangewezen krachtens deze wet. De bij of krachtens deze wet aan een netbeheerder opgelegde verplichtingen zijn van overeenkomstige toepassing.

9. Artikel 10a, vierde lid, van de E-wet bepaalt het volgende:

4 De netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet of een tot de groep als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek waarvan de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet deel uitmaakt behorende vennootschap beschikt over de eigendom van het landelijk hoogspanningsnet.

10. Artikel 15, eerste lid, van de E-wet bepaalt het volgende:

- 1 *De Autoriteit Consument en Markt kan op diens aanvraag ontheffing verlenen aan een eigenaar van een net, niet zijnde het landelijk hoogspanningsnet, van het gebod van artikel 10, negende lid, indien:*

11. De Begrippencode elektriciteit bepaalt voor zover van belang het volgende:

Art. 1.1

Hoogspanningsnet: Net bestemd voor het transport van elektriciteit op een spanningsniveau groter dan 35 kV en dat als zodanig wordt bedreven;

(...)

Regionaal hoogspanningsnet: Net bestemd voor het transport van elektriciteit op een spanningsniveau van 50 kV of hoger, maar lager dan 110 kV en dat als zodanig wordt bedreven;

12. Artikelen 3 tot en met 5 van de Gebiedsindelingscode elektriciteit luiden, voor zover van belang, als volgt

Artikel 3 Het landelijk hoogspanningsnet

1 TenneT TSO B.V. beheert het landelijk hoogspanningsnet in Nederland.

2 Hoogspanningsnetten met een spanningsniveau van 150 kV waaraan een zogenoemde Cross Border Leaseovereenkomst is verbonden, worden beheerd in overeenstemming met de rechten van derden die voortvloeien uit een overeenkomst met betrekking tot dat net, ex artikel VIA van de wet van 23 november 2006 tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en van de Gaswet in verband met nadere regels omtrent een onafhankelijk netbeheer.

3 In afwijking van het eerste lid beheert Liander N.V. de hoogspanningsnetten met een spanningsniveau van 150 kV in:

a. de provincie Flevoland, met uitzondering van de verbindingen Zeewolde – Bunschoten en Pampus – 's-Graveland, en met inbegrip van de verbindingen Lelystad – Hattem en Lelystad – Harderwijk;

b. de provincie Gelderland de stations Hattem en Harderwijk en de verbindingen Hattem – De Griff en Harderwijk – Ede.

Artikel 4. Het regionaal hoogspanningsnet

(...)

2 Enexis Netbeheer B.V. beheert het regionaal hoogspanningsnet in de provincies Noord-Brabant en Limburg.

(...)

Artikel 5. Het midden- en laagspanningsnet

(...)

3 Enexis Netbeheer B.V. beheert het midden- en laagspanningsnet in de provincies Groningen, Drenthe, Noord-Brabant, Limburg en Overijssel met uitzondering van het midden- en laagspanningsnet in de gebieden genoemd in het eerste lid, het vierde lid, onderdelen b en c en het vijfde lid.

(...)

5 Standpunten van partijen

5.1 USG

13. USG heeft – samengevat – in de stukken en op de zitting het volgende naar voren gebracht.
14. Volgens USG is TenneT verplicht tot overname van de 150 kV-verbindingen op het Chemelot-terrein. USG stelt dat omdat het spanningsniveau 150 kV bedraagt en TenneT is aangewezen als netbeheerder van alle netten met een spanningsniveau van 110 kV en hoger, vaststaat dat TenneT de beheerder is voor dit net. Daarom is TenneT ook gehouden dit net in beheer en eigendom over te nemen.
15. USG wijst erop dat aanvankelijk in 2000 voor het gehele net op het Chemelot-terrein aan DSM Services B.V. een ontheffing was verleend. Deze ontheffing is vervolgens in 2002 op naam gesteld van USG.¹ Nadat deze ontheffing is vervallen is USG met haar afnemers in overleg gegaan, en heeft zij geconcludeerd dat zij voor het 150 kV-deel geen nieuwe ontheffing wenst. Zij wil een publieke netbeheerder. Voor de 30/10 kV-infrastructuur achter de schakelstations bereidt zij momenteel wel een nieuwe ontheffingsaanvraag voor.
16. USG merkt over de wetsgeschiedenis en ontheffingenpraktijk, waaruit volgt dat ontheffingen voor netten met een spanningsniveau van 110 kV en hoger mogelijk zijn, het volgende op. USG wenst in het geheel geen ontheffing van de verplichting tot aanwijzen van een netbeheerder. Niettemin kan ook in het licht van de ontheffingenpraktijk niet tot een ander oordeel worden gekomen, omdat het stelsel van verbindingen een landelijke transportfunctie heeft. Het enige verschil met het geschilbesluit in de zaak van Deltius tegen TenneT is volgens USG dat de verbruikers op de 30/10-kV verbindingen niet op een openbaar maar op een particulier net zitten. Dat is naar de mening van USG echter niet van doorslaggevende betekenis.

¹ Te vinden via: www.acm.nl/sites/default/files/old_publication/bijlagen/6959_12_7348.pdf.

17. Volgens USG volgt uit de aanwijzing van TenneT als beheerder van het landelijk hoogspanningsnet dat zij de enige netbeheerder is die in aanmerking komt voor het in eigendom nemen van het 150 kV-stelsel van verbindingen op het Chemelot-terrein. Andere netbeheerders komen daar volgens USG niet voor in aanmerking. USG betwist de stelling van TenneT dat overdracht uit het oogpunt van veiligheid onwenselijk zou zijn. Zij voert aan dat er thans gelet op de afnemers en situatie op het Chemelot-terrein hoge eisen aan onder andere veiligheid en redundantie van de betreffende verbindingen worden gesteld. Juist om die reden is het stelsel volgens USG ook niet geschikt om beheerd te worden door een regionale netbeheerder.
18. In reactie op de zienswijze van TenneT heeft USG verder aangevoerd dat in weerwil van hetgeen TenneT betoogt, het stelsel van verbindingen wel degelijk een landelijke transportfunctie heeft met een publiek belang. Door de verbindingen op het Chemelot-terrein worden uiteindelijk meer dan 30 ondernemingen van elektriciteit voorzien. De kwalificatie van het stelsel van verbindingen als 150 kV-net maakt volgens USG dat TenneT als beheerder van het hoogspanningsnet het beheer en eigendom van het net zou moeten overnemen. Door dit na te laten handelt TenneT naar de mening van USG in strijd met artikel 10a, vierde lid, van de E-wet, dat voorschrijft dat de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet over de eigendom van het landelijk hoogspanningsnet dient te beschikken.

5.2 TenneT

19. TenneT heeft – samengevat – in de stukken en op de zitting het volgende naar voren gebracht.
20. Allereerst is TenneT van mening dat zij niet gehouden is om het stelsel van 150kV-verbindingen van USG op het Chemelot-terrein in eigendom en beheer over te nemen omdat dit private net volgens haar geen onderdeel vormt van het landelijk hoogspanningsnet. TenneT stelt dat uit de wetsgeschiedenis bij artikel 10, eerste lid, van de E-wet volgt dat het landelijk hoogspanningsnet alleen ziet op netten met een landelijke transportfunctie² en dit is door de ACM ook bevestigd in haar oordeel in het ontheffingsbesluit van OSKnet B.V.³ Het stelsel van verbindingen op het Chemelot-terrein heeft geen landelijke transportfunctie omdat dit net geen regionale netten of meerdere grote afnemers van elektriciteit voorziet. TenneT heeft deze verbindingen ook niet nodig om haar wettelijke taken uit te oefenen.
21. Voorts voert TenneT aan dat zij zichzelf nooit heeft aangewezen als netbeheerder van het 150 kV-net op het Chemelot-terrein. In tegenstelling tot hetgeen USG beweert is TenneT niet aangewezen als netbeheerder van *alle* netten met een spanningsniveau van 110 kV of hoger, maar slechts voor die netten van 110 kV of hoger die een landelijke transportfunctie hebben. Uit de hierboven aangehaalde ontheffingspraktijk van de ACM volgt dat ook netten met een spanningsniveau van 110 kV of hoger buiten het beheer van TenneT kunnen vallen als deze geen landelijke transportfunctie hebben. Zoals TenneT al aanvoerde heeft het 150 kV-net van

² Kamerstukken II, 2010/2011, 32 814, nr. 3, p. 20.

³ Besluit van de ACM van 13 oktober 2016 met kenmerk ACM/DE/2016/205440.

USG geen landelijke transportfunctie. TenneT wijst erop dat USG gedurende alle afgelopen jaren ook nooit heeft gesteld dat de verbindingen tot een landelijk hoogspanningsnet behoorden en TenneT de netbeheerder hiervan was of behoorde te zijn.

22. TenneT stelt dat er – naast het feit dat geen enkele norm of regel voorschrijft dat TenneT verplicht zou zijn tot overname – ook geen publiek belang bestaat bij eigendomsovername van het stelsel van verbindingen. Indien TenneT verplicht zou zijn om het stelsel van verbindingen in eigendom over te nemen zou dit onredelijke, onbillijke en onwenselijke gevolgen hebben voor TenneT en haar afnemers. Het 150 kV-net van Chemelot is een relatief oud net, dat vervanging van activa zal vergen. Overname zou tot gevolg hebben dat de afnemers van TenneT de rekening zouden moeten betalen voor de aanzienlijke investeringen die TenneT zou moeten doen, zonder dat dit enig noodzakelijk publiek doel zou dienen.
23. TenneT wijst er bovendien op dat het standpunt van USG ertoe leidt dat TenneT volledig willekeurig, zonder zichzelf daartoe te hebben aangewezen, beheerder kan zijn en worden van haar onbekende netten, hetgeen ongewenst is. Dit zou volgens TenneT tot onveilige situaties kunnen leiden en bovendien zeer verregaande financiële consequenties kunnen hebben. Immers zou een partij een onnodig inefficiënt net met spanningsniveau van 110 kV of hoger kunnen aanleggen, om vervolgens TenneT op te zadelen met het beheer daarvan. Het zou onredelijk zijn om TenneT en haar afnemers met de kosten hiervan te confronteren.
24. Tot slot heeft TenneT daarbij nog gewezen op eventuele precedentwerking. Het is volgens TenneT zeer inefficiënt als door derden suboptimaal ontworpen en aangelegde netcomponenten aan haar worden overgedragen en vervolgens kostbare aanpassingen hierop moeten worden verricht.
25. TenneT concludeert dan ook dat de klachten van USG ongegrond zijn. Zij heeft niet in strijd gehandeld met de op haar rustende verplichtingen uit de E-wet. Een verplichting om het 150 kV-net van USG in eigendom en beheer te nemen zou onredelijk, onbillijk en onwenselijk zijn.

6 Beoordeling van het geschil

26. Het stelsel van verbindingen op 150 kV-spanningsniveau kwalificeert als net in de zin van artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van de E-wet. Voor dit net is geen ontheffing verleend als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de E-wet. Centraal in dit geschil staat de vraag of TenneT in strijd handelt met de E-wet door dit 150 kV-net op het Chemelot-terrein niet te beheren en niet in eigendom over te nemen van USG. Om tot een beantwoording van deze vraag te komen, zal de ACM eerst ingaan op de vraag of het 150 kV-net op het Chemelot-terrein behoort tot het landelijk hoogspanningsnet. Vervolgens zal de ACM ingaan op de vraag bij wie de eigendom van dit net dient te berusten. Ten slotte wordt de vraag behandeld of TenneT in strijd handelt met de E-wet.

Valt het 150 kV-net op het Chemelot-terrein onder het landelijk hoogspanningsnet?

27. Uit artikel 10, eerste lid, van de E-wet zoals thans geformuleerd volgt dat het landelijk hoogspanningsnet de netten omvat die bestemd zijn voor transport van elektriciteit op een spanningsniveau van 110 kV of hoger en die als zodanig worden bedreven. Ten tijde van de totstandkoming van de E-wet in 1998 ging de wetgever bij de definitie van het landelijk hoogspanningsnet aanvankelijk uit van een spanningsniveau van 220 kV (citaat, onderstreping ACM);

“In het algemeen wordt onderscheid gemaakt tussen netten met een transportfunctie en netten met een distributiefunctie, met dien verstande dat de hoogte van de netspanning niet zonder meer bepalend is voor de functie van dat elektriciteitsnet. In de praktijk is vaak sprake van overlappende functies. [...] Het is daarom niet mogelijk om een éénduidige grens te kiezen tussen hoogspanningsnetten die een duidelijk landelijk transportkarakter hebben en overige elektriciteitsnetten. Wel kan gesteld worden dat tenminste de hoogspanningsnetten van 220 kV en hoger tot het landelijk hoogspanningsnet dienen te behoren.”⁴

28. In 2006 heeft de wetgever artikel 10, eerste lid, van de E-wet gewijzigd. De spanningsgrens die is opgenomen in de definitie van het landelijk hoogspanningsnet is hierbij verlaagd van 220 kV naar 110 kV. De wetgever heeft hierover het volgende opgemerkt (citaat, onderstreping ACM):

“Thans omvat het landelijk hoogspanningsnet alle netten met een spanningsniveau van 220 kV en hoger. Met dit wetsvoorstel wordt het door de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet te beheren net uitgebreid naar alle netten met een spanningsniveau van 110 kV en hoger. (...) De uitbreiding van de beheertaak van de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet vindt plaats door in de definitie van het landelijk hoogspanningsnet van artikel 10, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 de ondergrens te verlagen naar 110 kV.”⁵

29. Sinds deze wetswijziging vallen dus de netten van 110 kV en hoger onder de wettelijke definitie van het landelijk hoogspanningsnet. Het net op het Chemelot-terrein wordt bedreven op 150 kV en transporteert elektriciteit op dat spanningsniveau. De ACM concludeert dan ook dat het 150 kV-net op het Chemelot-terrein onder de definitie van artikel 10, eerste lid, van de E-wet valt en deel uitmaakt van het landelijk hoogspanningsnet.

⁴ Kamerstukken II 1997/98, 25 621, nr. 3, p. 27.

⁵ Kamerstukken II, 2004/05, 30 212, nr. 3, p. 39.

30. Uit de tekst van artikel 10, eerste lid, van de E-wet en de hiervoor aangehaalde parlementaire geschiedenis volgt dat bij de definitie van het landelijk hoogspanningsnet – in weerwil van hetgeen TenneT betoogt – niet van belang is dat een net een “landelijke transportfunctie” heeft. Sterker nog, uit de hiervoor in randnummer 27 en 28 aangehaalde citaten blijkt juist dat die functie volgens de wetgever niet eenduidig is vast te stellen en dat daarom voor een harde “spanninggrens” is gekozen. Bij de voornoemde wetswijziging is expliciet opgemerkt dat het landelijk hoogspanningsnet volgens de wetgever in beginsel alle netten van 110 kV en hoger omvat.
31. Daaraan doet niet af dat uit de parlementaire geschiedenis en de ontheffingenpraktijk van de ACM – zoals onder meer bij OSKNet⁶ - volgt dat een ontheffing mogelijk is voor een net van 110 kV en hoger indien dit net geen landelijke transportfunctie heeft. De vraag ligt nu echter niet voor of het net van USG in aanmerking kan komen voor een ontheffing, maar of dit net, waarvoor geen ontheffing is verleend of verzocht, valt onder de definitie van het landelijk hoogspanningsnet als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de E-wet.
32. Die vraag beantwoordt de ACM op basis van het voorgaande bevestigend. Uit de ontheffingenpraktijk en de parlementaire geschiedenis valt niet af te leiden dat een net een landelijke transportfunctie moet hebben voordat het onder het landelijk hoogspanningsnet kan vallen. Een dergelijke uitleg zou immers niet aansluiten bij de tekst van artikel 10, eerste lid, van de E-wet en daarbij behorende wetsgeschiedenis.
33. Het systeem van de wet kent hierbij geen uitzondering voor situaties waarin dit voor TenneT onwenselijke gevolgen heeft of niet efficiënt is voor TenneT of haar overige afnemers. De waardebeoordeling van het net is een civiele aangelegenheid.
34. Wellicht ten overvloede merkt de ACM daarbij nog op dat ten tijde van de totstandkoming van de E-wet en ten tijde van verlening van de ontheffing in 2000 aan (de rechtsvoorganger van) USG, dit stelsel van verbindingen nog niet onder de definitie van artikel 10, eerste lid, van de E-wet viel. Dat kan echter aan de huidige situatie, waarbij een net waarvoor geen ontheffing is verleend of verzocht, wordt bedreven op een spanningsniveau hoger dan 110 kV, niet afdoen.

---

⁶ Besluit van de ACM van 13 oktober 2016 met kenmerk ACM/DE/2016/205440.

Dient TenneT het 150 kV-net in eigendom en beheer te nemen?

35. Zoals hiervoor toegelicht omvat het landelijk hoogspanningsnet op grond van artikel 10, eerste lid, van de E-wet, in samenhang met artikel 1, eerste lid, onderdeel j, van de E-wet, alle netten van 110 kV en hoger die als zodanig worden bedreven. TenneT is de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet, als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de E-wet. Daarnaast volgt uit de artikelen 3 en 4 van de Gebiedsindelingscode, en artikel 1.1 van de Begrippencode elektriciteit, dat regionale netbeheerders geen netten met een spanningsniveau van 110 kV en hoger in eigendom mogen hebben en beheren.⁷ Uit de randnummers hierboven, en uit deze Gebiedsindelingscode valt daarom af te leiden dat het de beheerder is van het landelijk hoogspanningsnet die het net van USG zou moeten beheren.
36. TenneT is de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet, als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de E-wet. Uit artikel IV, eerste lid, van de Wet van 23 november 2006 tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet in verband met nadere regels omtrent een onafhankelijk netbeheer,⁸ diende de rechtspersoon die op 1 januari 2008 was aangewezen als de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet – TenneT dus – ervoor zorg te dragen dat deze aanwijzing werd uitgebreid met de netten met een spanningsniveau van 110 kV en 150 kV. Op grond van artikel IV, tweede lid, van diezelfde Wijzigingswet behoefde ook deze aanwijzing de instemming van de minister van Economische Zaken. Op 29 november 2011 heeft TenneT zichzelf aangewezen als beheerder van de netten met een spanningsniveau van 110 kV en 150 kV.⁹ Dit besluit is bevestigd door de Minister op 5 maart 2012.¹⁰
37. Daarmee is TenneT formeel aangewezen als de beheerder van alle netten met een spanningsniveau van 110 kV en hoger die als zodanig worden bedreven, met uitzondering van de in artikel 3 van de Gebiedsindelingscode elektriciteit genoemde Cross Border Lease-netten. Het 150 kV-net van USG is niet zo'n uitzondering. Vanaf het moment waarop de ontheffing van USG verviel, was TenneT dan ook verplicht het 150 kV-net van USG in eigendom te hebben en te beheren.
38. Uit artikel 10a, vierde lid, van de E-wet volgt dat de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet over de eigendom van dit net dient te beschikken. Zoals de ACM reeds in het geschilbesluit Deltius¹¹ heeft overwogen, kan aan deze wettelijke verplichting niet afdoen dat TenneT zelf de netconfiguratie anders zou hebben aangelegd. In casu betekent dit dus dat TenneT over de eigendom dient te beschikken van het 150 kV-net op het Chemelot-terrein.

⁷ Op twee uitzonderingen, genoemd in artikel 3, derde lid, van de Gebiedsindelingscode, na. Daar valt het net van USG niet onder.

⁸ Stcr. 2006, 614.

⁹ Besluit van TenneT van 29 november 2011, kenmerk CDV 2011-238.

¹⁰ Brief van de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, van 2 maart 2012, kenmerk ETM 11175400.

¹¹ Besluit van de ACM van 7 augustus 2015 in zaak nr. 15.0360.12.

Handelt TenneT in strijd met de E-wet?

39. De ACM constateert dat op dit moment TenneT het 150 kV-net op het Chemelot-terrein niet beheert en de eigendom ervan niet bij TenneT ligt, maar bij USG. Daarmee is thans sprake van een situatie waarin niet is voldaan aan hetgeen bepaald in artikel 10a, vierde lid, van de E-wet. Om ervoor te zorgen dat TenneT voldoet aan haar wettelijke verplichting dient TenneT de eigendom van dit net en het beheer ervan over te nemen van USG.
40. Op grond van de door partijen overgelegde stukken stelt de ACM vast dat USG op 28 januari 2019 aan TenneT heeft verzocht het 150 kV-net in eigendom en beheer te nemen. TenneT heeft dit vervolgens echter geweigerd. Omdat TenneT niet voldoet aan de verplichting het net in beheer te hebben en over de eigendom te beschikken en ook heeft geweigerd dit alsnog te doen, handelt TenneT in strijd met artikel 10a, vierde lid, van de E-wet.
41. Daarom is de klacht van USG, dat TenneT in strijd met de E-wet handelt door het 150 kV-net op het Chemelot-terrein niet in eigendom en beheer te nemen, gegrond.

7 Dictum

42. De Autoriteit Consument en Markt:

1. verklaart de klacht van Utility Support Group B.V. tegen netbeheerder TenneT TSO B.V. gegrond;
2. stelt vast dat netbeheerder TenneT TSO B.V. in strijd met artikel 10a, vierde lid, van de Elektriciteitswet 1998 heeft gehandeld, door het 150 kV-verbindingen op het Chemelot-terrein van Utility Support Group B.V. niet in eigendom en beheer te nemen.

Den Haag,
Datum: 29 oktober 2020

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze:
w.g.

mr. P.C.M. Bijlenga
Teammanager Directie Energie

Als u belanghebbende bent, kunt u beroep instellen tegen dit besluit. Stuur uw gemotiveerde beroepschrift naar het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 2002 1, 2500 EA 's-Gravenhage. Dit moet u doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt. Meer informatie over de beroepsprocedure vindt u op www.rechtspraak.nl.